

Skatteministeriet

Den

J.nr. 2004-711-0040

Til

Folketingets Skatteudvalg

Ad L 112 – Forslag til Lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer.

Jeg ønsker følgende tekstbidrag optaget i betænkningen til ovennævnte lovforslag:

”Skatteministeren har om anvendelsen af ministerbemyndigelsen i lovforslagets § 2, stk. 6, supplerende oplyst, at baggrunden for den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse er, at der er behov for administrativt at kunne fastsætte de nærmere regler for det praktiske samspil og snitfladerne mellem fordringshavernes og restanceinddrivelsesmyndighedens opgavevaretagelse, og at der sikres tilstrækkelig fleksibilitet, så disse regler kan justeres administrativt i takt med, at der indhøstes erfaringer med de nye procedurer og regler.

Bemyndigelsen kan alene anvendes til administrativt at fastsætte regler om gennemførelsen af de omtalte lovregler. Dvs. om den praktiske fremgangsmåde ved overdragelse af fordringer til restanceinddrivelsesmyndigheden, herunder at overdragelsen skal ske elektronisk, om størrelsen af fordringer, der kan tillades afdragsvis betaling eller henstand med og om tidsfrister herfor.

Bemyndigelsesbestemmelsen kan omvendt ikke anvendes til at fratage de kommunale og statslige opkrævningsmyndigheder/fordringshavere den kompetence, som de direkte er tillagt i lovbestemmelserne.

Bemyndigelsen kan heller ikke anvendes til at begrænse opkrævningsmyndighedernes tilrettelæggelse af opkrævningsarbejdet, der afhængigt af lovgivningen og praksis på de enkelte områder, kan omfatte udsendelse af opkrævninger eller indgåelse af betalingsordninger og afdragsordninger, kontroller med at betalingen sker og rykkerprocedurer. I det omfang en kommunal fordringshaver f.eks. vurderer, at der ikke bør iværksættes opkrævning i forhold til en borger med sociale problemer, er bemyndigelsesbestemmelsen heller ikke til hinder herfor.

Det er fortsat hensigten, at fordringerne skal overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden, når fordringshaverne vurderer, at opkrævningsmulighederne med de til rådighed stående midler er udtømt eller efter sædvanlig rykkerprocedure, såfremt det efter fordringshaverens vurdering er mere hensigtsmæssigt, at restanceinddrivelsesmyndigheden søger kravet inddrevet.

Formålet med bemyndigelsesbestemmelsen er således først og fremmest administrativt at kunne sikre ensartethed i opkrævningsarbejdet blandt fordringshaverne, herunder kommunerne imellem, såfremt det senere måtte vise sig nødvendigt at fastsætte regler herom. Det skal således præciseres, at det alene er hensigten at fastsætte regler om bl.a. tidsfrister og maksimumbeløb for de betalingsaftaler og henstandsbevillinger de kommunale og statslige fordringshavere kan indgå henholdsvis give som led i opkrævningen, såfremt det senere måtte vise sig nødvendigt.

I givet fald vil udgangspunktet være, at der ikke fastsættes tidsmæssige begrænsninger for fordringshavernes indgåelse af betalingsaftaler på under 12 måneder, forudsat betalingsaftalen overholdes af skyldneren, og forudsat aftalen indgås med henblik på fuld og endelig indfrielse af fordringen. Det forudsættes endvidere, at betalingsaftaler indgås med henblik på, at kravet betales hurtigst muligt. Betalingsaftaler vedrørende mindre krav bør derfor om muligt omfatte afviklingsperioder på under 12 måneder.

Udgangspunktet er med andre ord, at der skal ske mindst mulig indblanding i de kommunale og statslige fordringshaveres tilrettelæggelse af opkrævningsarbejdet.

Endelig bemærkes, at det i forarbejderne til lovforslagets § 2 er anført, at rentetilskrivningen af de enkelte fordringer forestås og indberettes af de enkelte fordringshavere, og at skatteministeren i medfør af den foreslåede

bemyndigelse i § 2, stk. 6, vil fastsætte nærmere regler herom under hensyntagen til de IT-tekniske muligheder, indtil et nyt samlet restancesystem kan tages i brug.

Det har imidlertid vist sig, at rentetilskrivningen efter gældende regler ikke i alle tilfælde forstås af den enkelte fordringshaver. F.eks. er det Den Centrale Inddrivelsesenhed i ToldSkat, der som inddrivelsesmyndighed administrerer rentetilskrivningen af de adskillige hundreder statslige fordringer, som de står for inddrivelsen af. Bemyndigelsen vil derfor vedrørende dette punkt blive anvendt til at fastlægge den administrativt set mest hensigtsmæssige fremgangsmåde for håndteringen af rentetilskrivningen.”

Kristian Jensen

/Søren W. Clausen